

GOIĆ SIĘ (26) *vb impf*

się (25), się (1).

o *prawdopodobnie jasne (tak w goić)*.

inf goić się (9). ◊ *praes 3 sg* goi się (8). ◊ *3 pl* goją się (4). ◊ *praet 3 sg n* goiło się (1). ◊ *fut 3 sg m* będzie się goić (1), goić się będzie (1) *SienLek* (1 : 1). *f* będzie się goić (1). ◊ *con 3 sg n* by się goiło (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XIX w.

Ulegać zagojeniu, wyleczeniu, zabliznieniu (o obrażeniach i schorzeniach zewnętrznych); consanari, consanescere, praesanescere, sanescere Cn (26) : iże będzie [!] iakoby mać/ kthorey na ranę przykładay/ abowiem lie pod nią goij j ípaia rany FalZioł I 41c; Też wwarzony w winie czirwonym/ íwieże rany naprawia y wyczyfcia/ goić lie richło niedopuźci FalZioł I 64c, I 109d, 156a, IV 33b; Sadzele ná goleniach trudno fyie goią SienLek 120v; Wízeláki świerzb fyie goi gdy go tym pomázuią SienLek 134v; Máśc ná rány ímrodlivé/ álbo ty kthoré fyie goić niedádzą SienLek 161v, 93v, 130, 134, 151v [2 r.], 161v marg (12).

goić się od czego (1): Nátłucz trtęci z íádłem ítárym/ á od thego [parch] fyie goić będzie y zás poroście. *SienLek* 181.

goić się pod czym (4): Mać druga od tegołz Silueftra/ pod ktorą lie barzo goią ty rofpadliny *FalZioł* V 107, I 41c, V 71v; *SienLek* 146v.

Fraza: »ranka się goi« (1): Ano y ludzie tłúści/ częłto niemocni/ namnieyfza ránká/ nie rychło fyie im goi/ á nátychmiałt fyie wśmierdzi. *SienLek* 5v.

Szeregi: »czyścić i goić się« (1): thá máśc gdy ią przykłádać będziefz/ tákowé rány y czyścić y goić fyie mułzą. *SienLek* 161v.

»zarastać a goić się« (1): á gdy lie wyczyłci/ dzialać plałtri á przykłádać aby zarałtało á pięknie lie goijło. *FalZioł* V 71.

W przen (2) : Bol ku bolu przypada á nic lie nye goi. *LubPs* M2; Ktorych odźczepieńłtwo dłuogo trwáło/ częłto fię goiło/ zázwždy fię odnawiało *SkarJedn* 154.

Formacje współrdzenne: podgoić się, pogoić się, ugoić się, wygoić się, zagoić się.

Cf GOJENIE